



# Esca d'Inca

Lladrará cada diumenge mentres li donin que menjar

Redacció y Administració C. de Mallorca n.º 1.

ESPAÑA: UNA PESSETA CUATRIMESTRE: ESTRANJER: DUES IDEM IDEM.

PAGO PER ADELANTAT

Esca d'Inca  
Sr. D. Ramón Soler de la Plana.  
Ribera,  
Palma

## LA VACUNA

A PESAR dels hermosos resultats que per espay de mes d'un setgle ha donat y continúa donant, y de les víctimes sens nombre qu' ha arrancat de les arpes de la mort, el brillant decubrimient d' En Fenner de l' empelt de la pigota, molts son encara, sobre tot entre la gent poch instruida, els que duptan de la virtut d' aquest remey, si es que no l' consideran totalment ofensiu.

No pretenim demostrer l' eficacia d' aquest procediment; diguem sols qu' es un fet consumat admés per totes les notabilitats en medicina y en general per totes les persones sensates; y el mes pòsitiu, tal vegada de tots quants n' ofereix aquella ciencia, a pesar dels avèncos induptables qu' ha anat fent en nostres dies. Que *la vacuna preserva ab seguritat de la pigota*, es un dels pochos aforismes unánimement professats per la classe mèdica. No volem, per consegüent, aturar-nos sisquera a demostrar una cosa tant clara y manifesta a tots els qui ho vullen observar; y endemés sabem qu' els qui no ho creuen no s' regular qu' ho llegescan, y cas qu' ho féssen no s' facil qu' es donassen per entesos: tan mala es de convènce l' ignorancia y l' obstinació.

Era una cosa observada desde fa molts de setgles, sobre tot a l' India, que a algunes parts del cos de les vaques, en particular a n-el braguer, hi sortian una especie de grans ò pústules, que se propagavan a les persones encarregades de cuidarles, si per sòrt te-

nian colque tay ò ferida a les mans; y qu' en cassos d' epidèmies de pigota, may atacava a cap d' aquets individus que patian d' aquella erupció presa de les vaques. Aquest fet va quedá obligat per espay de molts d' anys, a causa de les dificultats de les comunicacions entre l' Assia y l' Euròpa. Pero a finals del setgle XVIII aquest mateix resultat fonch també observat a diversos punts d' Inglaterra, de França y d' Alemanyia. El Dr. Fenner, sabi metge inglés, infatigable en l' estudi de l' art difícil de curar, va eexaminar ab la detenció necessaria aquest singular fenomen, y gracies a son geni privilegiat, y després de moltes proves y d' ensays mes ò menos fructuosos, arribá a trobar aquest notable descubrimient anomenat *la vacuna* y vulgarment *empelt de la pigota*.

Això succehia devers l' any 1798, y Fenner acte seguit doná a coneixer son admirable descubrimient, que pronte s' escampá per tota Europa, rebent l' autor la felicitació mes coral dels sabis de la seua època, dels alts personatges de govern y fins y tot d' emperadors y de monarques. -- Aquest insigne sabi y protector de l' humanitat morí l' any 1823, acompanyat de l' estima general, volgut y respetat per tota la gent que s' preocupa per la salut y benestar dels pobles. Honrem la memoria d' aquest insigne y benefactor de l' humanitat.

Sinnocula ò empelta la pigota de manera siguent: se fan a cada bras, procurant que la pell estiga ben estirada, dues ò tres picadures tan superficials, qu' apenes fassen gens de sanch, ab la punta d' una

llanceta ò agulla empapada ab la materia contenguda a n-el grá ò botó d' una persona, vuit dies després d' haverhí empeltada sa pigota. Per treure aquesta materia, basta fer un parell de picades a n-el grá, y pronte se veuen apareixer unes gotetes d' un such clar com aiga, qu' es lo que serveix per empeltar als altres. Originalment se treu dels grans que surten a n-els braguers de les vaques, obrant en un tot conforme havem dit. -- Mentres sia possible s' ha de preferir la vacuna de bras a bras; pero com no sempre hi ha medis de ferho així, de vegades se fa precis colocar la materia dins uns tubets de vidre, capilars per cada estrem y ab una petita cavitat en el centre; pero, per ben conservada qu' estiga questa així, may es tan eficás com la primera. -- Ocasions hi ha en que la vacuna, a pesar d' haverla repetida un parell de vegades, no produex resultat, cosa molt rara quants' ha fet de bras a bras y s' ha presa la materia entre el setè y nové dia. En aquest cas se deu haver de repetir fins que fassa efecte l' innoculació.

La vacuna atenguent a sos resultats pot esser *vertadera* y *falsa*. La *vertadera* se sol presentar ab los signes sigüents: per lo regular no solen fer efecte les picadures fins al tercer, quart ò quint dia, en que apareix una vermelló y una mica d' infloreta, que van ab augment fins el dia sisè; al setè es mes visible l' increment y se presenta com un botonet de color clar un poquet enfonyat en mitx, ple d' un such aigós y rodetjat d' un rollet roigenc; a n-el vuitè se va esten-

guent un poch més, colque vegada el pols s'altera, la pell se posa ardorosa y aumenta la materia del gra; fins el dezé dia aquets síntomes van encara ab augment. Els dies sigüents ja minva la vermelló y comença a ennegrirese el botó, adquirint un color fosch groguench que poch a poch se seca y torna com una crostera dura, que també se va ennegrint y sol caure als vint ò vint y cinch dies. Aquesta es la marxa de la vacuna verdadera, única que allibera de la pigòta.

La falsa no preserva de la pigòta y se la reconeix en los caràctes sigüents: l'efecte del'inoculació ja se sol observar el dia immediat y de vegades el mateix dia y va acompanyat de coitja; a les picadures s'hi fa un especie de dureó petit, que s'aplana y se va estenguent, d'un color vermell pàlit. Desde el dia según al sisé, se forma també un botó, pero de forma irregular, acabat en punta y que pareix contenir una materia groguenca que cuant se seca, presenta l'aspecte de goma. Aquest botó se fa de vegades bastant grós, fins que'l podrien confondre ab un gra o floronce.

Segons uns l'efecte que causa l'empèlt de la pigòta dura tota la vida, mentres qu'uns altres creuen qu'aquets efectes acaban al cap de devers una dezena ò dotzena d'anys.

Sia com sia lo millor es atenirse a la part mes segura, això es de que a l'edat de 15 o 16 anys se tornin vacunar els qui ho han estat de petits. Total un parell de pitadures innocents, inofensives, qu'en cas de cassos nos poren alliberar d'una malaltia terrible, que tantes víctimes causa; y que quant menos, durant casi tota la vida, deixa gravades per totes les parts del cos, y sobre tot a la cara, aqueixes senyals tant notades, que tots y en particular les dones, temen tant.

J. R. O.

## LA VIDA

*¡Ay, ay, la vida!*  
(P. Orlandis)

Assegut moltes estones  
demunt l'aspre penyal  
que mitx tomba dins la mar,  
me plau el veure les ones  
demunt l'abisme rodar.  
Mirant la força seguida  
ab que's fan y se desfan,

*esclam jo: ¡Tal es la vida!...  
Ones que vénen y van...  
No es altra cosa la vida.*

*De dins la vall, l'alta serra  
que lluny s'aixeca m'agrada  
contemplor, y la boirada,  
que per les roques s'aferra  
a trench d'auba, d'hivernada.*

*Y quant el sol l'ha espargida,  
pens qu'aixís es la quimera  
de los somnis de la vida:  
boira que corre lleugera...  
No es altra cosa la vida.*

*De les flors totes pintades  
que brosten el demati  
entre l'herbey del jardí,  
de fina essencia impregnades  
que roba l'oratjol fi;*

*quant a la nit veig marcida  
la color y l'hermosura,  
pens qu'això passa en la vida:  
florete qu'apenes dura...  
No es altra cosa la vida.*

*Allá, d'estiu, quant sent via  
passa esgarriat estel  
per dins la foscor del cel,  
ab polcim de pedreria  
brodant de la nit el vel;*

*quant sa claró esblancaida  
espireljant prest s'apaga,  
consider qu'així es la vida:  
una estrella que s'amaga...  
No es altra cosa la vida.*

*Estel que se pòn, onada,  
flor qu'al vespre ja es marcida,  
boira p'el vent rossegada...  
aixís es la nostra vida,  
tot comensant ja acabada!...  
No es altra cosa la vida.*

Joseph M.<sup>a</sup> Tous MAROTO.

1903.

## NOSTRA PROTESTA

Quant venía, en nom de la caritat, de repartir llimosnes per orde del Rey, y enmitx del seu major triunf, ha rebuda, nostro Il-lustre paisá D. Antoni Maura, una traidora puny'ada.

Venturosament la ferida es leve.

N' Artal, el criminal qui li ha envestit no anava a matá, segons ha confessat, l'insigne Mallorquí, sinó al President de Ministres.

Els entorxats, que p'el pecat dedurlos, el gran Governant, fonch acomés, l'han defensat deturant l'arma traidora y fentli perdre la seva forsa.

O més ben dit:

Deu, que sense'l seu permís no cau un cabey del nostro cap, ha amparada la seva preciosa vida, tal volta, en recompensa de haver defensada l'innocencia per-

seguida d'un pobre relligiós; o tal vegada, perque vol amb éll salvar la degradada Espanya, donchs que la política del Il-lustre fill de Mallorca, tendeix a una finalidat regeneradora.

En Blasco Ibañez, ja havia profetisat en son periòdich qu'En Maura seria assassinat en Barcelona. Hi ha vaticinis qu' en lloch de demostrar sabiduría en lo profeta que 'ls-e fa, demostren: estupidéz, malevolencia y perverci-dat incalificable.

A n' el desgraciat agressor d' En Maura, li han trobat nombres del periòdichs demagògichs y anticlericals. Sempre lo mateix. ¿Com es que a n'els Ravatxols y Artals may los troban periòdichs catòlichs?

Catalunya, Mallorca y Espanya entera protesta, profundament indignada, contra'l criminal atentat. Els subdits espanyols tenien set de justicia y d'esser governats així com cal: govern y justicia que han trobat amb l'actual President de ministres; per això, tothom l'enrevolta y l'estima, arribant a interessar les classes neutres qu'el proclamen per l'homo que feya falta.

Noltros, com a espanyols y mallorquins, protestam contra l'atentat de que' s'estat víctima; contra les lectures que preparen aqueixers desgraciats p'el crim, y contra'ls acabussadors de dolentiés tan nefandes. Y feim vots a n'el cel, perque nostro egregi mallorquí surti victoriós dels seus inimichs que ho son de la Patria y de la Relligió.

## El pobre sense por

*Diu qu'era un pobre vey que demanava caritat. Un dia va veure una cabanya tancada, y va preguntar a uns vehins:*

*—Com es que siga tancada? Que no hi viu gent?*

*—No hi poria pa' viure. Massa hi surt po'—li varen respondre.*

*Ell que diu:*

*—Jo prou m'hi quedaria aquesta nit, y sense mica de po', mentre'm donessin un bossi de pa per sopar.*

*—¡Això ray! be us ho donarém. Pro mireu que'ls qu'han probat de quedarshi, no n'han pas eixit vius.*

*—Be, be; doneume'l pa, si's plau jo m'hi ficaré y demá..... será un altre dia.*

*Y s'hi va ficar. Després d'haver tancat y barrat, s'en va anar cap a*

la llar a encendre foch. Y va fer sopas.

Vetaquí qu' al cap d' una estoneta sent una veu esgarrifosa, que feya udolanses y que deya:

—¡Ay, jo caich! ¡ay, jo caich!

—¡Cau, en nom de Deu!—va dir el pobre sense gota de po'.

—En nom de Deu, cauré—va dir aquella veu.

Y vetaquí que cauén uns brassos.

Ell que 'ls agafa y 'ls tira sola l'escon.

Al cap d' una estona, l'home, tot tranquil, s'posava a menjar les sopas, y torna a sentir aquella veu, qui deya:

—¡Ay jo caich! ¡ay, jo caich!

—¡Cau, en nom de Deu!—respon ell.

—En nom de Deu, cauré.— Y cauén unes cames.

Ell que si les agafa, y les tira també sota de l'escon.

Al sap d' un' altre estona.

—¡Ay jo caich! ¡ay, jo caich!— torna a fer ab udolanses la veu esgarrifosa.

—¡Y cau en nom de Deu!—va dir ell.

—En nom de Deu cauré;—y cau tot un cos d' home, ab el cap y tot.

Ni ab això li va venir gota de po' al pobre, sino que l'agafa y 'l llen-sa també sota de l'escon.

Y menja qui menja sopas, y menja que menja sopas, vetaquí qu' al cap d' una estona li surt un home, fet y dret, d'allà sota de l'escon.

—Are, vuy que vingues ab mi a defora—li va dir. Pro el pobre va respondre:

—Ja vinré: empro de primer vuy menjar sopas.

Y menja que menja, menja que menja, fins que va ser ben tip no va voler seguir al home de la xemaneya.

En' cabat, aquet li va donar una aixada; y 'l vey li pregunta:

—¿Que vols qu' en fassi d' aquesta aixada?

Aquell home li va respondre:

—Agáfala, en nom de Deu.

En nom de Deu l'agafaré, donchs—va dir 'l pobre.

—Y are, segueixme.—Y's va ficar sota terra a uns soterranis fondos. Quant van esser ben endintre, van trovar dugues lloses, y l'home que diu.

—Cava aquí.—Empro, com que no hi havia terra enlloch, 'l pobre que fa en sense gota de po':

—¿Y que vols qu' hi cavi á n' aquí?

—Cara, en nom de Deu—diu l'home de la xemaneya.

—En nom de Deu, cavaré.—va fer 'l vey.

Y cava que cava, cava que cava, van aixecar les lloses, y dessota hi va trovar dugues gerres plenes de

quartos: en l' una tot era plata, en l' altre or.

—Mira—va dir aquell home,—de tota aquesta gerra de plata m' en farás fer el be per la meua ánima, y aquesta d' or te la quedes y serás sempre més rich.

Y en' cabat amèn Jesús,

A radera la porta hi ha un fus.

Tramès per S. LLORCA

De ia Catalunya.

## Propaganda protestant

Dimars a vespre s' entregá una persona amb dos opuscles, en cubertes negres, diguent que los havia trobats per devers [s' Estació y que n' hi havia solada. Els-e mir, y eran els evangelis de N. S. Jesucrist segons Sant Lluch y Sant March. Cap duya l' aprovació de l' autoritat eclesiástica.

Propaganda protestant, dig jo, qu' els apostols de la reforma fan en nostra ciutat, remunerada, sens dupte, per la Nació que té ganes de nostra Roqueta.

ES CA D' INCA que vigila per les costums y tradicions de la Patria y per la Relligió de nostres pares, doná, avuy, la veu d' alerta a n' els inqueros, perque nos dexin enganyar per aquests propagandistes redoladissos de la secte de Lutero, que, segons tenim entés, van encollats amb els esperitistes y socialistes d' aquesta ciutat.

A les persones de poca ilustració que difícilment conixerán si semblants llibrets son protestants o no, com la qui mos entrega els dos citats, que pensava tocar amb un dit al cel; les hem de dir: en veure evangelis de N. S. Jesucrist sense dur a les primeres fulles: *Con permiso de la Autoridad eclesiástica*, o cosa consemblant, tapaulos es cap, no son bons, son falsificats, ni se poren llegir.

Totes les persones que tegan d' aquestes plagues y les vulgan baratar cap per cap, amb un follet del *Apostolado de la Prensa* que 'ls-e duga en eixa administració; que mos ferá prou contents per tenir el pler de ferne un fogaró.

## CRONICO

Abril de 1904

**Dia 1**—Totes ses festes de Setmana Santa resulten molt solemnes. El Rey, en el acte de l' adoració de la Creu, indulta a onze reos condenats a l' última pena.—A Sestao (Viscaya) una partida d' anarquistes després d' haver assistit a un enterro civil, protestan com a sauvatjes y cometent tot gèners de irreverencies contra la possessió del Sant Sepulcre.—Pera reparar averies arriba a Vigo una escuadrilla russa.

—Tota sa prempsa francesa comenta molt vivament s' orde del Govern suprimint de ses sales de Justicia els emblemes religiosos y l' imatge del Sant Crist.

**Dia 2**.—Fransa e Italia han anunciat qu' enviarán escuadras a Barcelona per tributar homenatge a n' el Rey d' Espanya.—Sa completa identificació dels senyors Maura y Villaverde es el tema polítich posat a discussió.

—Un corresponsal d' un gran periòdich telegrafia qu' han tornat atacar a Port Arthur, pero devía somiar, donchs, aquesta nova no es estada confirmada.

**Dia 3**.—S' imposició de sa corbata de Sant Fernando a n' el Batalló de Porto Rico té lloch avuy en el Hipódromo. Presideix a aquella ceremonia, que verifica el Rey, missa de campanya y la jura de banderes. A s' imponent y solemníssim acte tenen representació totes ses classes de la societat.—Se'n van cap a Barcelona sa majoria dels directores de periòdichs de Madrit y molts de sos redactors. En aquella capital s' ha celebrat un mitin d' obrers sense trebay, mitin qu' aquets denominaren de fam. A Madrit també s' efectúa una reunió d' igual caràcter.

—Son desmentides ses noves alarmants sobre la salut del Kaiser.

**Dia 4**.—El Consey de ministres s' ocupa del viatge del Monarca y aprova bastants d' espedients. El Sr. Maura recomana a sos companys sa major activitat en sa confecció dels presuposts, qu' han d' esser presentats a les Corts en el procsim mes de Maitx.—La gran prempsa publica molt pesimistes impresions sobre el viatge del Rey a Barcelona.—A Saragossa se reuneixen Assamblea ses societats eléctriques, acordant constituirse en agrupació pera la comú defensa de sos interesos.

—A Bones Aires s' inaugura un Congrés de medicina, en el que prenen part totes ses repúbliques de l' America llatina.

**Dia 5**.—Ab asistencia del Rey se verifica s' inauguració del VI Congrés internacional d' arquitectes.—La reina D.<sup>a</sup> Isabel II está malalta. Per aqueix motiu s' en vá cap a Paris la seva fiya l' Infanta del mateix nom.—Viatge regi: a les sis del capvespre surt el tren real cap a Barcelona. Acompanyen a D. Alfons XIII el president del Consey y el ministre de la Guerra. Antes s' havia celebrat Consey de ministres baix la seva presidència. La Lliga regionalista ha publicat un manifest en el que s' esplica ses causes per les quals no pren part en el viatge del Rey.

—Ha dimitit el president de la república del Perú, D. Manuel Candamo.

**Dia 6**.—A «Son Senyora» des terme de Felanitx mor, a sa mateixa casa aquí ahont nasqué, N' Apolonia Gari y Garcies de cent anys, dos mesos y sis dies d' edat. A pesar de contar un segle de vida, se conservava forta y robusta y fa poch temps qu' encara ajuda a ses feynes des camp y de sa casa (a. c. s.)

—El Rey es objecte a Barcelona d' atrocadores manifestacions d' entusiasme, entrant a la gran ciutat rodetjat d' inmensa multitud qu' el vitoretja incesantement. E-hi ha unanimitat en reconeixer que la rebuda es estat un triomf grandios e indiscutible. Entre continues ovacions y ab crexent interés se celebren els números del programa anunciats per avuy. Han arribat ses escuadras italiana y francesa.—Com a protesta a n' el viatge regi els republicans fan més de coranta mitins, tots

sense interès. — Primera sessió del Congrés d'arquitectes.

— S'ha retirat de Port Arthur s'esquadra japonesa.

*Dia 7.* — Ab tota solemnitat se celebra, a l'esplanada de Santa Catalina (Palma), l'acte de jurar fidelitat a la bandera p' els reclutes que s'incorporaren el Mars passat.

— S'atenció general està fissa en el viatge del Rey, comentantse ab extraordinària alegria per tots els elements ministerials la rebuda que li han fet, la qual representa un important èxit pe'l senyor Maura, també molt aplaudit y ovacionat a Barcelona, y una colossal derrota pera la gran premsa, ridicol fantasma d'un poder mort a n'els peus del president del Consey. Avuy D. Allons visita fàbriques, inaugura centres importants y assisteix a varies recepcions y a una funció de gala organitzada a son honor.

— Ses negociacions entre Fransa e Inglaterra pera la qüestió de Marroch segueixen verificantse de perfet acort.

Es CRONISTA.

### Lladrades y moxonies

Mossen Pau Ferrer, tío de nostros estimats companys de redacció, En Miquel y en Guiem Puja-des, es víctima de una aguda malaltia que li pegá dijous decap-vespre. Els metjes no donen esperansa de salvarlo. Preguem a Deu p'el respectable sacerdot.

La ciutat de Palma ja comensa a fer preparatius y enjoyarse per rebre festiva el jove Monarca.

Ahir arribá el Batalló Alfons XIII, destinat a Manacor, per incorporarse amb so de Alba de Tormes que viu a Inca, per anar plegats a fer els honors a n'el Rey.

D. Joan Llobera y la seva Esposa ploren sa mort de son fill Jusepet que ha volat a n'el cel a l'edat de 14 mesos. El seu acompanyament a n'el cementeri es estada una demostrassió de les moltes simpaties de que gosa nostros amich. A més de la música, hey ha assistit tot lo que té representació, poca o molta, en esta ciutat.

**Besa-mans.** — N'hem rebuts de D. Joan Muntaner y de D. Bartomeu Gumbau y fills, de Palma, sastres, en que nos fan a saber han rebuts una rica y variada remesa de gèneros per la vinent temporada d'estiu, aixís com també per la present primavera.

D. J. Sués y Comp.<sup>a</sup> d' Inca, també sastre, mos n'ha enviat un' altre, ab el que mos fa a saber que ha rebuda una remesa variada y completa de gèneros, derrera novetat, per la present temporada y prop vinent estiu, tenguent trajés fets y a mida desde 30 pts. un; y cortes de llaneta desde 10 pessetes.

Les pessas dramàtiques que donaren diumenge, a n'el Circol de Obrers catòlics, també resultaren. Anit hi torna haver funció.

En ésta d' Inca, hi ha molts d'infants atacats de la malaltia vulgarment anomenada *sa rosa*. Ja ha fetes unes quantes víctimes.

### Publicacions rebudes

*Mes de Maig* en mallorquí consagrat a Mariá Santíssima, imitat del que en castellá compongué D. Joseph M.<sup>a</sup> Quadrado, per Mossen Miquel Costa. Aquesta obra ha d'esser molt ben acceptada p'el poble mallorquí, no tan sols per la literatura y pietat de qu' está masella, sinó per la falta que feya un llibret d'aquesta naturalesa. Sols coneixem el d'En Ribes, escrit en nostra parla, que si bé reblit de bones idees, les seves meditacions y exemples son tan sentits entre nosaltres, que ja no causaven efecte a les persones piadoses.

Les meditacions del nou *Mes de Maig*, que reflexen la bellesa de les virtuts de Mariá Santíssima d'una manera encantadora, estan ben tayades de mida per ferse l'eczerçissi cantat, evitant a n'el lector haverles d'acursar, com sovint succee, perdent sempre l'hermosura y l'efecte el roir pe'l curs de les idees.

Felicitam de bon de veres a l'Autor.

L'edició está de lo més ben dexada y y neta, d'una manera que honra la casa editorial d'En Mir, ahont se ven a preu de 2'50.

Recomanam s'obra a n'els encarragats de la devoció del *Mes de Maria*, que no s'empanadiran de la seva adquisició.

*Revista Luliana* corresponent al mes de Mars du trabays del Illm y Rvdm. Dr. D. Juan Maura, Bisbe, de Antoni Raymundo Pascual Monjedel Cister, y d'En Gabriel Maura.

El *Cut-Cut!* y *Barretina* no'ls hem rebuts. Ja mos sap greu, que'n tantes coses que han succeit per Barcelona deven dur coses bones.

### Bolletí comercial

#### Mercat d' Inca

Preus que regiren a n'aquesta ciutat:

dijous passat:		pessetes
Bassó.	es quintá	a 80'00
Xexa.	sa cortera	a 18'25
Blat.	id.	a 18'50
Ordi.	id.	a 12'00
Id. forasté.	id.	11'00

Sivada.	id.	a 8'50
Id. forastera.	id.	a 7'25
Faves cuitores.	id.	a 20'00
Id. ordinari.	id.	a 18'26
Id. per bestia.	id.	a 18'00
Blat de les Indies.	id.	a 17'00
Mongetes de confit.	id.	a 45'00
Id. blanques.	id.	a 36'00
Fasols.	id.	a 36'00
Ciurons.	id.	a 23'00
Gallines.	sa tersa	a 0'80
Galls.	id.	a 0'70
Conis.	id.	a 0'30
Ous.	sa dotzena	a 0'90
Patates.	es quintá, de 6	a 10'00
Moneacos.	id.	a 5'00
Figues seques.	id.	a 6'00
Olives.	sa barsella de 1'50	a 3'50
Safra.	s'unza	a 3'50

### OSSOS Y LLEPADURES

— Bon refosca Tomeu! Ell pareis un japonés.

— No sé perque. Precisament no les puch veure, des que sé que son amichs dels inglesos.

— Ho deya, perque tens es mateix color que 'ls fills del imperi del Sol Ixent.

— ¿Quan m'ets de pagar aquell pico..?

— Jo no te dech res.

— ¿Com? No digueres tu que me quedaries a deure cinquanta pesetes?

— Si y el sostench encare y cumplesch lo qu'et vaig dir: que quedaria a deure-lesté.

(Dins una taverna).

— ¿Taverné? ¿Mestre Bernat?

— Que hi ha de nou.

— ¿Com es vetla llissa! Vos voleu fer trons! Aquest vi es aigolós.

— Com que era fort, l'he'batiat un poch.

— Idó, duis s'aigordent y els confits, que un bateix sense aquets requisits no pega.

### Endevinaya popular

En mitx de la mar me trob,  
no som barco ni estrella  
ni tampoch cap maravella,  
però, tu me veus atlot.

El sen JUAVERT.

### Semblances

1. ¿En que se sembla Es Ca d' Inca a un bon amich?

2. ¿Y els republicans espanyols a les cigales?

3. ¿Y els esperitistes a n'els lerroixistes?

4. ¿Y el masons a n'els lladres?

Un JOVE

SOLUCIONS A LO DEL NÚMERO PASSAT  
Un AU-BÓ.

### AVIS

D. Llorens Cruellas y Rovira Agrimensor, Perito agrónomo y Mestre practich d'Obres te l'honor d'oferrir a n'el públich els seus servicis respecte á canar terres, subdividir y justipreçar finques, aixecar plans topografichs amb tinta negra y de colors, projectes y direcció d'edificis y quésvulla que tenga relació amb lo seu art, com es estudi d'indicis per alumbrament d'aigos.

Per mes detalls poden dirigirse a n'el Colegi de S. Tomas d'aquesta Ciutat aont viu d'ordinari dit Senyor.